

Prohlášení zemědělců z Plzeňska k současné krizi v zemědělství

- Uvědomujeme si realitu? -

Soumrak českého zemědělství

Zdá se vám být tento název příliš nadnesený? V několika dalších odstavcích se pokusíme nastínit pohled na tuto problematiku očima zemědělských prvovýrobců, kteří jsou nuceni denně bojovat ne s rozmary přírody, ale s byrokracií, nezájmem a nevyzpytatelným podnikatelským prostředím.

Řečeno slovy českých klasiků Jirásků či Němcových byl zemědělec spojený s venkovem a půdou vždy nositelem češství a národní hrdosti. Kolik z toho zbylo za poslední desetiletí? Česká a Moravská vesnice se vylidňuje a národní hrdost ustupuje laciným nabídkám na odprodej zemědělské půdy a jejím přechodem často do zahraničních rukou. Kolik české země po nás zbyde našim dětem a ještě hůře vnukům? Ti již budou cizinci v torzu země s kdysi hrdým národem. A stačilo tak málo! Jen spojit hospodářského zemědělce s půdou a zamezit spekulaci s jejím prodejem. Tady neobstojí laciná argumentace Evropskou unií a jejími, často nesmyslnými, pravidly.

Tato pravidla si totiž každá země může přizpůsobit svým podmínkám. Český politik a úředník však zhusta vše vnímá jako nástroj, daný mu do ruky na boj s hamižným sedlákem. Vidíme denně v praxi různých kontrolních orgánů, jak lze tato pravidla zneužívat ve jménu ochrany daného úředníka. Vše se řídí heslem „úředník musí chránit především sebe a jeho výklad je svatý“. A pak stačí vyjet za nedaleké hranice, kde se můžeme na vlastní oči přesvědčit o dodržování pravidel GAEC při pěstování kukuřice. Zdejší úřady jsou si totiž vědomy nelehkého postavení rolníků a také mají snahu alokovat možné zdroje EU v jejich zemi.

Nestojíme o dotace, budou-li zrušeny všude. Věříme, že umíme hospodařit a v rovné soutěži se neztratíme. Ve sdělovacích prostředcích je však s velkou pompou oznamováno, kolik miliard dostane zemědělský sektor. Bez srovnání na výkonnost, bez porovnání na jednotku produkce, bez údajů, kolik těchto prostředků je poskytováno v původní 15tce EU. Český zemědělec se dělí na soukromého a velkého, přičemž až na malé výjimky je veškeré podnikání v tomto oboru v soukromých rukou. Otázkou je: Komu se hodí vrazení klínu mezi zemědělce? Celý problém je zpolitizován a stojí za ním několik jedinců. Setkáváme se velmi často pracovní se zástupci tzv. „soukromníků“, ale jejich problémy jsou většinou totožné s našimi. Kde je tedy zakopaný pes?

A když už mluvíme o dotacích. Je rozumné používat zavedené pravidlo „čím menší zemědělec, tím větší dotace“? Pak tím přiznáváme, že je třeba podporovat ty neúspěšné a úspěšné trestat za jejich schopnost. Obrovské prostředky státní i z EU jsou rozdělovány dle nálady momentálně vládnoucí garnitury. Kolik jsme již vyslechli seminářů a porad na téma „Budoucnost českého zemědělství“. Žádná smysluplná koncepce však představena nebyla a ze všech rádobý znaleckých návrhů zbyla jen hořkost v ústech. Dejte nám pevná dlouhodobá pravidla! My nepotřebujeme vést za ruku. Svoji práci ovládáme, ať ti malí či velcí.

Nejsme naivní, abychom se domnívali, že pohneme evropskými cenami. Nelze ale akceptovat situaci, kdy úplně stejný výrobek v německém regále stojí násobky ceny v tom českém. Stát má dostatek nástrojů donutit obchodní řetězce k férové hře. Procentní marže si dokážeme spočítat, proč se tedy

nezveřejňují? Zpracovatel i obchodník vyčíslí své náklady a připočte zisk. My dodáváme naši produkci za diktát těchto odběratelů a naše ztráta nikoho nezajímá. Současné výkupní ceny mléka již dávno dosáhly prahu, kdy měl zasáhnout stát svojí pomocí. Nebo opravdu přijmeme myšlenku západních zemí, že jsme pouze odbytový trh a naše produkce je zbytečná? Nechtěli bychom se dožít vážné krize politické či jiné, kdy potraviny budou nad kupní schopnost běžného občana.

Česká republika je malý stát a její hlas ve světě je dán zejména její ekonomickou silou. Ale i v tomto postavení by tento hlas byl prosaditelný, byl-li by hlásán stejně, s jasným záměrem a pevnými pravidly. Nechceme víc, jen pevná srozumitelná pravidla a jejich dodržování. Jsme připraveni se na jejich vymezení podílet a přijmout i odpovědnost z toho plynoucí.

Dejte nám šanci!

Kdo jsme: zemědělci územní organizace Plzeň-sever a Rokycany , chovatelé skotu a prasat.

Co konkrétně chceme: aby se kompetentní orgány zabývaly kritickou situací producentů mléka a vepřového masa a přijaly v co nejkratším možném termínu opatření na záchranu českých chovatelů skotu a prasat.

Proč: další nečinnost státu v této krizi, kterou většina zemí EU řeší ve prospěch svých producentů mléka a vepřového masa, přinese kolaps v této citlivé oblasti, s dopadem nejen na zaměstnanost na venkově, sníží dále produkci statkových hnojiv jako základu úrodnosti půd a výrazně také poklesne vlastní soběstačnost v komoditách, které umíme vyrábět. Otřes takového rozsahu, který s rušením chovů krav a prasat nutně nastane, nebude-li se situace okamžitě řešit, není srovnatelný s žádnou dosavadní krizí, kterými české zemědělství za posledních 25 let prošlo.

Jak: avizované podpory těžce zkoušeným chovatelům dobytka jsou zatím jen na papíře. Se stále se oddalující výplatou už nebude koho podpořit. Žádáme proto o urychlenou a efektivní podporu nám, kteří ještě bojujeme za to, aby český venkov a česká krajina nemusela v budoucnu doplácet na jednu neřešenou krizi, i když již dnes spíše jen přežíváme a ztrácíme víru.....

Čekáme razantní a rozhodné kroky.

Představenstvo Zemědělského svazu, územní organizace Plzeň-sever a Rokycany